

midlertidigt, for at denne Sag kunde staa let tilrebe, naar man kom til at adstille Forvaltningen fra Retspleien, og saa vilde man tage under Overveielse Afstæffelsen af Amtmændene overhovedet. Ved 3die Behandling af det paagjældende Lovforslag blev det omgjort saaledes, at Amtmændene vedbleve at være fætte, men det forekommer mig, at det Spørgsmaal absolut maa opstaa nu med Hensyn til Forvaltningen, om ikke Amtmandsembederne kunne falde bort; thi saa kunne vi bruge de Penge til at indsætte nye Dommere for. Lad saa Kjøbstæderne betale deres Borgermestre og Kommunalvæsen, og lad Amtene betale den Mand, der skal være økonomisk Ræmmer, eller hvad man vil kalde det, for Amtets Pengefager. Naar nemlig Retsvæsenet indfalder bort fra Amtmændenes Hænder, beholde de, saavidt mig bekjendt, i det Hele ikke Andet tilbage end det Kommunale, og det har Staten efter hele den Maade, hvorpaa vort Kommunevæsen er indrettet, ingen Forpligtelse til at betale for, og vi ere jo netop nu ved det Punkt, hvortil Tjehnering sigtede, da han i 1848 sagde, at naar Retspleien blev omordnet, saa maatte Staten være fri for at betale det Kommunale Væsen. — Hvad nu dernæst Indretningen af Domstolene angaar, da er jo Bestemmelsen om Høiesteret aldeles optagen fra det hidtil Bestaaende, og deri kan der efter min Mening Intet være at ændre. Hvad dernæst angaar Overretterne, da ere jo disse ombyttede med 6 saakaldte Landsretter. Et æret Medlem her i Thinget (Klein) sagde forleden Dag, at han vilde kunne samstemme med mig, hvis jeg vilde understøtte ham i at faae kollegiale Retter ligesom Sø- og Handelsretten. Ja, det vil jeg nok være med til, men saalænge som det staaer med Landsretterne her, kan jeg dog ikke sige saaledes Ja, thi jeg tror ikke, at Landsretterne ere nogen heldig Indretning. Jeg kan ikke fatte, at disse Kaserer-ringer af Jurister omkring i de forskjelligte Dele af Landet skulde være enten nødvendige eller gavnlige. Jeg kan ikke forstaa, at de tre Amt: Sorø, Præstø og Maribo Amt, skulde kunne afgive Stof til Arbejde for en Domstol som den sydjsjællandske Landsret. Jeg vilde ønske, at det kunde blive oplyst, hvormange borgerlige Sager af en Størrelse paa 400 Kr. eller derover der aarlig havde været for i disse tre Amt, thi saa vilde man kunne se, hvormange Sager der faldt til en saadan Domstol i første Instants. Derjom man vilde have et Skøn over, hvormange Appelsager der kunde tænkes at ville komme til en saadan sydjsjællandsk

Landsret, saa vilde man kunne faae dette ved at undersøge, hvormange Appelsager der i eet Aar eller i en længere Tid havde været ved den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret fra disse tre Amt. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være i Befolkningens Interesse at have saadanne Landsretter. Hvad kan det dog nytte en Mand i Korsør at have sit Børnething i Bordingborg? Maa han da ikke meget hellere reise til Kjøbenhavn end fra Korsør til Bordingborg? En Mand i Natflov har dog virkelig ikke nogen Interesse af at have sin Ret sidende i Bordingborg. Naar man tror, at der hører saa megen Dygtighed til at være Sagsfører, saa vil det selvfølgelig blive meget vanskeligere at finde Sagsførere paa saadanne Steder; men jeg lægger nu slet ikke nogen Vægt paa Sagsførerstandens Stilling; thi ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) sagde til Tjehnering i 1848 her i Salen: Kom først med Rævningeretterne, saa komme Dommene og Advokaterne af sig selv, saaledes siger ogsaa jeg: Naar vi have Retterne, saa komme Advokaterne af sig selv, thi saa er der Noget at forstjæne. Jeg kan ikke tro Andet, end at det vilde være tilstrækkeligt for Sjælland at have en overordnet Domstol i Kjøbenhavn. Jeg vilde allerhøjest have, at det blev ved de nuværende Overretter, og at man derfra udsendte Formænd eller Meddommere. Hvorledes dette nu kunde ordnes, vil jeg lade staa hen; men jeg siger, at her i Kjøbenhavn lider man et Afbræk ved den Maade, hvorpaa den nye Lov vil ordne det kjøbenhavnske Retsvæsen. Kjøbenhavn har jo den store Fordel, at den kun har to Instants, idet Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten er første og paa samme Tid anden Instants for denne By, men efter Lovforslaget bliver der tre Instants for Sager, som ere under 400 Kr., og om man vil ogsaa for kriminelle Sager, thi heri Byen er der jo nu kun to Instants for kriminelle Sager, nemlig Kriminal- og Politiretten og Høiesteret. Jeg skulde dog tro, at naar man vil beholde en Landsret — som det foreslaas her — af ekstraordinær Størrelse i Kjøbenhavn, kan man i alt Væsentligt beholde den hidtilværende Indretning, saaledes at denne Landsret blev første Instants og tillige anden Instants for Kjøbenhavn. Man vil jo her i Kjøbenhavn have en Landsret, der har om jeg huffer ret, 15 Medlemmer. Det er nu ikke mange, men alligevel er det et ekstraordinært Antal. Jeg finder, at Dommernes Antal her i Kjøbenhavn er meget sparsomt efter det nye Lovforslag i Forhold til den Maade, hvorpaa Landsretterne ellers ere besatte. Jeg tror, at et